

POGOVOR Z RAZGLEĐANO KMETICO

Kdo je na potezi za vodovod?

BABNA GORA. S širnim pogledom, ki ga ponuja po dolinah Gradaščice, Prose in Male vođe ji resnično pristoji naziv »gora«. Kljub temu, da se meter odvijte le za 550 do 600 metrov nad morjem.

Povožno dogajanje še danes postavlja pri ljudeh, predvsem na kmetijah, vprašanja, na katera bo potrebno hitro, jasno in določno odgovoriti. Zaradi mladih. Ti ta čas tehtajo, ali naj ostanejo na zemlji brez lastništva, ali naj se tako kot mnogi njihovi vrstniki podajo za kruhom v prepolno prestolnico.

Na naslov Babna gora 9 prihaja pošta za Franciško in Jakoba Bevc, njune otroke Janka, Romana in Marjetko ter 83 letnega starega očeta.

Domačini pravijo, da imajo pri Repcu ključ Glažarjeve bajte, v kateri je prebival v zimi 1942/43 izvršni odbor OF.

Gume ali kmetije

Z mamo Franciško smo spregovorili o njenem delu na kmetiji, v hiši in v vasi.

»Gospodinja in kmetica sem,« je brez pomislekov opredelila svoj delovni stan.

»Mož dela v mlekarini na Tolstojevi cesti. Garaško delo opravlja. Kangle z mlekom prazni.

Ker je Glažarjeva bajta eden od pomembnih pomnikov NOB bi veljalo na Babni gori postaviti tudi nekaj kapičkov do tega in drugih spomenikov NOB. Razvejanost poti hitro zapelje popotnika na stranpot.

Tudi mleko z naše kmetije je v njih. Ob polšestih pomolzem krave, ob sedmih je posoda z mlekom že pri cesti na Belci. Pozimi in poleti.

Kaj še pridelujete poleg travinja?

»Krompir, pšenico, koruzo. Nekaj obere tudi sadja. Dolgoročno se ne vemo usmeriti, saj imamo našo nekdanjo zemljo sedaj v najemu. Še vedno ne vemo, če jo bomo lahko odkupili nazaj. Sin bi ostal na kmetiji, če bomo spet lastniki zemlje.«

Vsa pobočja so lepo obdelana.

»Ko so Babenci zvedeli, da ta zemljišča ne bodo pozidali, so začeli še skrbneje obdelovati polja in travnike. Vsi si seveda želijo, da bi čimprej razrešili lastništvo arondiranih in opučenih sadovnjakov Agrokombinata Barje.«

Je poljedelstvo v zadnjih letih napredovalo tudi na Babni gori?

»Včasih si nisem mogla misliti, da ne bomo okopavali krompirja ali žita. Pa je prišel na srečo tudi ta čas, saj je danes v vaseh manj ljudi kot nekdanj. Danes pošpricamo in s stroji le zrahljamo zemljo.«

Ste zadovoljni s takim napredkom?

»Še bolj bi morali slediti razvitemu svetu. Predvsem izkušnjam, ki jih imajo gričevnate in hribovite pokrajine.«

Kaj vas kot kmetico trenutno najbolj moti?

»To, da je država pripravljena (zavestno?) žrtvovati kmete. Traktorskih gum ni. Zlizana traktorska obuvala bodo povzročila mnogo nesreč. Kaj bo potem?«

Dan Franciške Bevc je poln. Da bi bil prepoln, ni potožila. Nekaj ur nameni varovanju Roka in Gregorja. Precej misli in življenjskih izkušenj še vedno zaupa sinovoma in hčerki. Roman je ključavničar, Marjetka vzgojiteljica. Želi si, da bi Janko spoznal, da je poleg delovne vneme tudi za kmetijo potrebno veliko znanja. Kdor več zna, tudi več velja.

Franciška pravi, da je njeno gospodinjstvo dovolj opremljeno s stroji. Rada bi,

Nov betonski most čez Gradaščico pri Belci omogča krajanom Babne gore ponovno nemoten prihod v svoj kraj

Franciška Bevc je za praznične dni pripravila slastne domče flancate

da bi jim delo na travnikih olajšal obračalnik.

Tovarne krojijo večere

Šest vas je v družini. Je dovolj delovnih rok?

»Je. Marjetka sicer nima veliko časa za delo na kmetiji, fanta pa sta večja že vseh opravil. Ne le v hlevu, na travniku in polju, ampak celo v gozdu. Naš stari oče pa je še vedno pravi kaveljc. Pri 83-letih vse postori pri živini, na njivi obkosi, v gozdu se loti vseh lažjih del.«

Kakšno je bilo življenje na Babni gori v vaši mladosti?

»Vse smo delali z rokami in preprostimi orodji ter napravami. Zvečer smo se pogosto zbrali, skupaj ličkali, mlatili proso in predvsem večkrat zaplesali.

Res smo zgodaj vstajali, ampak zato, ker ni bilo strojev in je bilo mogoče npr. kositi le v hladu in vlažno travo. Potem smo se umaknili soncu.«

Se Babenci še zbirate na skupnih opravilih?

»Ne. Vsak po svoje kmetuje. Moški so v tovarnah, ženske se mujaajo, da pridelajo in zredijo tudi kaj za prodajo.

Zvečer zgodaj ležemo spat, ker je potrebno jutraj zgodaj vstati, da pridejo možje pravočasno v tovarno. Hribovci ne zamujajo.«

Kaj bi vi najprej uredili v vaši vasi?

»V vasi smo potrebni dobre pitne vode. Imamo le kapnice. Ker smo visoko in tla niso trdna, bi težko našli tu izvire. Pravijo, da bodo potegnili vodovod iz Polhovega Gradca.

Ne vem, ali je to odvisno od nas ali od njih?«

STANE JESENOVEC

NOVO NA POSESTVU BREST

Sodelovanje z obrtnikom: cenejša malica

Le dvanajst delavcev in delavk šteje kolektiv TOZD Posestva Brest. Ob poti z Iga proti Brestu je te dni takoj opazna preusmeritev, ki jo je povzročila nova tehnologija v Leku. Na posestvu ne sejejo več ovsa za pridelovanje ovsenih rožičkov, ampak so vpeljali v kolobarjenje oljno repico. Letos že tretjič zlati precejšen del njihovih polj. Lani so oddali oljarni Slovenska Bistrica 2,5 tone suhega zrnja. Odkupna cena je dvakrat večja kot za pšenico. Oljna repica je po računih posestva Brest dohodkovno zanimiva. Letos so jo posejali 51,5 ha. Pomembna je tudi kot zeleno gnojenje za koruzo.

Letos so posejali tudi 50 ha pšenice, pred dnevi pa so zaključili s setvijo 132 ha polj s koruzo za zrnje.

To ni ves pridelek, ki ga dobijo na posestvu Brest. Okrog 100 ha imajo tudi še za travo in kislavo travo. Koruzo namenijo farmam Gmajnice in Verd, pšenico ljubljanskemu Žitu, travo delno porabijo za domače farme, precejšen del jo tudi prodajo, tako kot slamo.

Taka je letošnja poljedelska slika posestva Brest. Kolektiv sta razveselili še dve novosti. V sodelovanju z enim od obrtnikov z Bresta so si uredili družbeno prehrano. Iz Ljudske kuhinje pripeljejo vsak dan topel obrok. En mesec vozijo delavci posestva, en mesec delavci obrtnika. Tako je prevoz znatno cenejši. Prav posebej so nam naročili, naj pohvalimo kuharice iz Ljudske kuhinje, ki znajo pripraviti resnično okusne malice.

Vozne in delovne površine posestva Brest so pred dobrimi tremi tedni pokrili tudi z okrog 1.500 kvadratnimi metri asfalta. Tako bo že sedaj med zgradbami posestva veliko manj prahu, še manj pa ga bo, ko bodo pričeli z gradnjo farme za krave molznice.

S. J.

Na posestvu Brest so asfaltirali okrog 1500 kvadratnih metrov voznih in delovnih površin

Razširitev pokopališč

Naša krajevna skupnost Škofljica in grosupeljska krajevna skupnost Šmarje-Sap bosta skupaj razširili šmarnsko pokopališče, ki ga uporabljajo za pokopavanje svojcev tudi krajan Škofljice. Ker je za razširitev potrebno veliko denarja, so Šmarčani predlagali, da bi naša občinska skupščina prispevala 720.000 dinarjev. Toliko denarja ta trenutek za ta namen občina ne more dati, zato so člani našega IS sklenili, da bodo zdaj za sofinanciranje razširitve pokopališča prispevali 400.000 dinarjev.

Tudi v Preserju imajo zaradi pomanjkanja prostora na obstoječem pokopališču veliko težav. Odločili so se za gradnjo druge faze pokopališča. Krajevna skupnost je že naročila izvedbeni načrt, po katerem je predračunska naložbena vrednost del 3.655.440 dinarjev. Vsako gospodinjstvo v krajevni skupnosti Podpeč-Preserje bo prispevalo 3.500 dinarjev in tako bodo krajan sami zbrali 1.850.000 dinarjev. Za uresničitev načrta pa bodo – tako je sklenil IS – dobili milijon dinarjev od občinske skupščine.

IMP DO »IKO« LJUBLJANA
TOZD »IPKO Podpeč«
Kamnik Pod Krimom 142
61352 Preserje

Komisija za delovna razmerja

objavlja
prosta dela in naloge za nedoločen čas:

STRUGARJA

– pogoja: poklicna kovinarska šola, zaželene delovne izkušnje

Pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev sprejema kadrovska služba IMP DO IKO, TOZD IPKO Podpeč, Kamnik pod Krimom 142, 61352 Preserje, 8 dni po objavi.

O izidu izbire bomo objavljene kandidate obvestili v 30 dneh po končanem zbiranju prijav.

TOZD ima organiziran lasten avtobusni prevoz na relaciji: Ljubljana-Brezovica-Podpeč-Kamnik pod Krimom 142.